

Compagnie
Lodewijk/Louis
mixt oorlog met
een vleugje
humor.

Als het IJzeren Gordijn naar Sunlightzeep ruikt

'De Man die over de Draad Kwam'
Toert nog door
Vlaanderen tot en met
26 november.

Alle info: compagnie-lodewijklouis.org

Onder de noemer Gone-West herdenken ze in West-Vlaanderen de Eerste Wereldoorlog. En ook de Antwerpse Compagnie Lodewijk/Louis doet mee, met nieuw werk. In *De Man die over de Draad Kwam* zitten in een grensdorp een paar vrouwen te wachten tot de oorlogsgemoederen bedaren en ze hun elektriciteitsrekening weer kunnen betalen. Eugène, de man des huizes, trekt met de regelmaat van de klok naar de beek om er op uitkijk te liggen. Maar niet voor hij eerst een 'kakse' is gaan doen. Dat is Lodewijk/Louis ten voeten uit: aan oorlogswonden en -verdriet zo'n brutale humor toevoegen dat je toch vooral moet glimlachen.

Ook Madeleine bakt er wat van: terwijl het contact met de Duitsers bij de rest moeizaam ver-

loopt, staat zij met een tandpastaglimlach paraat met een simultane vertaling. Je krijgt meer dan je vraagt. Een Duits werkwoord komt nooit alleen: je krijgt meteen ook de hele vervoeging en syntaxis van de zin. Doet ze dat omdat ze met de vijand heult? Of omdat ze zich door Sunlight laat sponsoren? *De Man die over de Draad Kwam* is doorspekt met zulke onverwachte intermezzo's, die vaak samengaan met muziek. Het absurde van drie swingende backing-vocals voor een elektrisch geladen prikkel-draad doet denken aan hoe de gekruisigden bij Monty Python zich ook plots aan een wijsje waagden. De manier waarop Lodewijk/Louis humor, tekst en muziek met elkaar vervlochten heeft, zit snor. Perfect is deze voorstelling niet: heel wat stukken konden korter en strakker en ook de spanningsboog naar de mysterieuze man uit de titel mocht wat meer afgewerkt worden. Maar de zorg waarmee dit stuk gemaakt werd, doet evenveel deugd als zalf op een wonde. (Magali Degrande)